

Ledamotsinitiativ – Blommande vägkanter i Enköping

I takt med att slåtterängar och naturbetesmarker minskat kraftigt i Sverige har både ängsväxter och pollinatörer så som bin, humlor och fjärilar blivit allt färre.

Blomrika vägkanter skapar så kallade spridningskorridorer för djur och växter mellan kommunens olika naturområden. Genom att bara förskjuta tiden då vi slår vägkanter, till några veckor senare på säsongen, kan vi göra skillnad och gynna vår vilda flora och fauna.

En insats som:

1. inte behöver kosta pengar
2. kan göra stor skillnad i naturen
3. hjälper kommunen att nå våra mål för biologisk mångfald

En vanlig missuppfattning är att en naturvårdsanpassad vägkantsskötsel innebär högre kostnader. Flera kommuner har dock kunnat ställa om sin vägkantsskötsel med samma budget som tidigare. Det kan till och med vara så att det går att sänka sina kostnader om antalet slåttetillfällen minskas.

Självklart ska invasiva arter såsom blomsterlupin, parkslide, jätteloka, häggmispel, kanadensiskt gullris, jättebalsamin, m.fl. fortsätta bekämpas enligt vad som är aktuellt för just den arten.

Att inte klippa vägkanter kan väcka frågetecken hos en del kommuninvånare. Det finns därför kommunikationsmaterial att få via Naturskyddsföreningen för de kommuner som registrerar sina insatser på deras hemsida.

Miljöpartiet yrkar:

Att slåtter på vägkanter längs kommunens bilvägar och gång-/cykelbanor senareläggs, så att de flesta blommor på platsen har hunnit gå i frö, innan de slås.

Att växtmaterialet samlas upp, för att på sikt magra ut marken och därmed gynna fler arter.

Karin Tempelman

Ledamot för Miljöpartiet i Tekniska Nämnden, Enköping

2025-03-06